

vant for personer, der ønsker at gennemgå, men endnu ikke har gennemgået en kønsskifteoperation, eller som på trods af deres transseksualitet ikke ønsker at gennemgå en sådan operation.

Dette hensyn må efter udvalgets opfattelse afvejes over for de hensyn, som kravet om kønskorrekthed varetager. Det drejer sig navnlig om hensynet til kommunikation og den praktiske håndtering af situationer, hvor viden om en persons køn er af betydning, jf. pkt. 4.1.1.2.

Det bemærkes i den forbindelse, at der på baggrund af erfaringerne med den eksisterende forsøgsordning må antages at være tale om en ganske lille persongruppe. En videreførelse af denne ordning kan derfor ikke antages generelt at bringe danske fornavnes kønsspecificitet i fare.

Dertil kommer, at konstatering af den transseksuelles biologiske køn i de tilfælde, hvor dette måtte være af afgørende betydning, vil kunne ske ved kontrol af legitimation, der viser den pågældendes CPR-nummer. Det bemærkes herved, at kun personer, der har gennemgået et fuldstændigt kønsskifte, vil kunne få et nyt CPR-nummer.

Herudover har Civilretsdirektoratet (nu Familiestyrelsen) oplyst, at det er direktoratets opfattelse, at den eksisterende forsøgsordning ikke har givet anledning til praktiske problemer, og at den i vidt omfang imødekommer det eksisterende behov for navneændringer for transseksuelle personer, se betænkningen side 60.

Udvalget har på den baggrund fundet, at der bør gives en udtrykkelig hjemmel i navneloven til at fastsætte regler om transseksuelle personer, således at den eksisterende forsøgsordning kan videreføres.

Udvalget har derimod af lovtekniske grunde ikke fundet, at ordningen bør indskrives i selve loven. Det skyldes, at den generelle opfattelse af transseksuelles forhold i samfundet må anses for at være under stadig udvikling, og at der derfor kan være behov for administrativt at justere reglerne om transseksuelles adgang til at tage et kønskorrekt fornavn i takt med denne udvikling. Udvalget foreslår derfor, at justitsministeren (nu ministeren for familie- og forbrugeranliggender) bemyndiges til at fastsætte regler, der for transseksuelle gør undtagelse fra kravet om fornavnes kønskorrekthed.

På opfordring fra foreningen trans-danmark har udvalget overvejet, om den nævnte ordning også bør gælde for transvestitter der på fuld tid eller den overvejende del af tiden går klædt som personer af det modsatte køn, samt om en begrænsning af myndighedernes krav til dokumentation for, at en person opfyl-

der betingelserne for at indgå i forsøgsordningen. Til støtte for det sidste synspunkt har foreningen trans-danmark navnlig anført, at de efter den nuværende forsøgsordning foretagne undersøgelsesskridt må anses for unødvendigt langvarige og bureaukratiske, og at en ansøgning om et kønskorrekt fornavn sker efter "store overvejelser og et dybtfølt ønske".

Udvalget har fundet, at en ordning som den norske, hvor det overlades til den enkelte at afgive en erklæring om, at vedkommende har en "transgender identitet", på den ene side væsentligt vil lette sagsbehandlingen af og sagsbehandlingstiden for disse sager og som følge heraf også ventetiden for dem, der måtte ønske et kønskorrekt fornavn.

Heroverfor står på den anden side efter udvalgets opfattelse hensynet til at sikre, at anvendelsen af kønskorrekte fornavne kun sker i de tilfælde, hvor der er tilstrækkeligt tungtvejende grunde til at fravige kravet om kønskorrekthed. Transvestitter føler sig på grundlag af definitionen af dette begreb anført ovenfor ikke som personer af det modsatte køn. Et navn, der svarer til deres biologiske køn, er således ikke i strid med deres kønsidentitet, men alene i strid med deres trang til at illudere som det modsatte køn. Hensynet til transvestitter synes således efter udvalgets opfattelse at måtte anses som mindre tungtvejende end hensynet til transseksuelle personer.

Som nævnt har udvalget i sit lovudkast foreslået en ganske vid adgang for ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at fastsætte regler om transseksuelles navneforhold i lyset af de til enhver tid eksisterende forhold. Der vil i den forbindelse bl.a. kunne fastsættes regler om, hvilket krav til dokumentation der bør stilles for at være omfattet af de særlige regler om transseksuelle, herunder om der fortsat bør stilles krav om en udtalelse fra Sexologisk Klinik og evt. Retslægerådet, eller om det bør være tilstrækkeligt med en erklæring fra ansøgeren. Udvalget er i den forbindelse opmærksom på, at sondringen mellem transvestitter og transseksuelle i praksis i særlige tilfælde kan give anledning til betydelig tvivl, også for den pågældende selv. Det gælder navnlig i forholdet mellem transseksuelle, der ikke ønsker en kønsskifteoperation, og transvestitter, der overvejende eller udelukkende klæder sig som personer af det modsatte køn.

Udvalget – der ikke er i besiddelse af særlig (lægefaglig) sagkundskab på dette område – har herudover ikke fundet, at det bør fremkomme med nærmere anbefalinger på dette punkt.

Som anført under pkt. 2 har udvalget foreslået, at det i en række sammenhænge skal være muligt at tage